

Dosarul nr. 2ra-504/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. I. Dutca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203, împotriva lui Gheorghe Verejan și Mariei Verejan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Gheorghe Verejan și menținută hotărârea din 23 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana

constată:

La 19 iulie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Verejan și Mariei Verejan, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de livrare a energiei termice cu apa caldă nr. 5146 din 1 februarie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi al SA „Termocom”) și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 8 iunie 2016, datoria Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 la consumul de energie termică a constituit suma de 8 728 391,22 de lei.

În urma consumului de energie termică, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat

de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite, iar în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 este în drept să acționeze consumatorii în instanța de judecată pentru încasarea datoriei respective.

A menționat că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții Gheorghe Verejan și Maria Verejan pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 26 629,51 de lei pentru perioada 1 iulie 2005 - 1 mai 2016.

A susținut că Gheorghe Verejan este proprietarul apartamentului nr. XXXXX din XXXXX, iar în baza contului personal deschis la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 pe numele pârâților, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pe perioada 1 iulie 2005 - 1 mai 2016, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 26 629,51 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 37 alin. (3) 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe, art. 512 alin. (1), 514, 530, 572 alin. (2), 601 Cod civil, art. 248 alin. (2) CPC.

SA „Termoelectrica” a solicitat încasarea în mod solidar de la Gheorghe Verejan și Maria Verejan în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 a datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 26 629,51 de lei pentru perioada 1 iulie 2005 - 1 mai 2016 și cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 798,88 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203, a depus cereri de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea în mod solidar de la Gheorghe Verejan și Maria Verejan în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 a datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 26 479,87 de lei pentru perioada iulie 2005 - septembrie 2016 și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana, acțiunea a fost admisă.

A fost încasată, în mod solidar, de la Gheorghe Verejan și Maria Verejan în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada iulie 2005 - septembrie 2016 în mărime de 26 479,87 de lei și cheltuielile de judecată ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 798,88 de lei.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Verejan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 2 ianuarie 2019, Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod eronat au acceptat spre examinare acțiunea SA „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 constatând că această din

urmă a devenit debitorul SA „Termoelectrica”, fapt ce nu a fost stabilit pe parcursul examinării cauzei cu nicio probă, deoarece în conformitate cu art. 43 alin. (3) Cod de executare, debitor este persoana fizică sau juridică, obligată prin documentul executoriu să efectueze anumite acțiuni ori să se abțină de la efectuarea lor.

A considerat că pentru a înainta o acțiune oblică, creditorul necesită să întrunească condițiile impuse de art. 599-601 Cod civil, și anume: creanța pe care o are creditorul trebuie să fie certă, fermă, adică existența ei să nu dea naștere la discuții; să fie lichidă, adică să aibă cuantumul determinat, în cazul din speță s-a invocat faptul că datoria Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 constituie suma de 8 728 391,22 de lei, însă anumite probe pertinente și concludente în acest sens (hotărâri de judecată, titluri executorii) nu au fost prezentate; creanța să fie exigibilă adică ajunsă la scadență, dar nu suspendată.

A susținut că instanțele de judecată nu pot să constate că în apartamentul său a fost livrată energie termică în întregime, în condițiile în care la rețelele de termoficare a blocului locativ au fost conectați mai mulți agenți economici (două magazine, cabinet stomatologic, frizerie, atelier și câteva anexe a locatarilor de la primul etaj), în urma cărui fapt a fost dereglat sistemul de încălzire al apartamentelor din blocul locativ. În atare condiții, energia termică nu se mai distribuie uniform prin apartamente și folosirea formulei conform Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, nu mai este posibilă.

Astfel, a menționat că este impus, în mod abuziv, să achite pentru o cantitate de energie termică mai mare decât cea reală consumată.

A evidențiat că probele administrate în cadrul examinării cauzei confirmă lipsa temeiniciei acțiunii, motiv pentru care aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

La 18 martie 2019, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de către Gheorghe Verejan, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

La 19 martie 2019, Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu, a depus supliment la recursul declarat împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a susținut cele invocate în recursul inițial și suplimentar a invocat că instanțele de judecată arbitrar, fără niciun temei legal și în lipsa unor probe, au dat câștig de cauză SA „Termoelectrica” și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203.

A menționat că instanțele de judecată au ignorat argumentele sale bazate pe legile științifice de proiectare. A indicat că conform proiectului la încălzirea unui m.p. lunar se planifică 8500-9500 Gcal sau 9.54 – 10.65 de lei, în dependență de temperatura medie a sezonului de iarnă, care nu depășește (+) (-) 2 gr C. În realitate, după modificările admise în rețelele de încălzire se achită 25-28 de lei la m.p.

A evidențiat că încălcarea legislației și documentelor normative în construcții duc la exploatarea necalitativă și neeficientă a blocurilor locative, iar consecințele pot duce la urmări grave (prăbușiri, explozii, inundații și alte accidente de proporții).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 octombrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 200), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 ianuarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Gheorghe Verejan, reprezentat de avocatul Teodor Guțu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu